

Patrioten

Sandheden skal gøre Eder frie

Den frie tanke - eller undertrykkelse?

Det er jo smukt at tale om den frie tanke, men endnu bedre ville det være, om den frie tanke kunne udtrykkes i samfundet uden forfølgelse fra myndighedernes side.

DEN FRIE TANKE

Det Kongelige Bibliotek

På Det Kongelige Bibliotek afholder man for øjeblikket en række såkaldte tema-arrangementer om den frie tanke, bl.a. udstillinger og foredrag. Nu skulle man jo umiddelbart tro, at når noget sådant forekommer i Danmark, så er det selvfølgelig fordi, man her hylder den frie tanke og vil forsvare den, men det er desværre slet ikke tilfældet. For i Danmark findes den frie tanke ikke, da man her tolker den såkaldt frie tanke som en tanke, der kun er fri og tilladt, hvis den er i overensstemmelse med holdningen i de herskende kredse. Er en tanke ikke i overensstemmelse med den holdning, som gør sig gældende i de herskende kredse, så er den pågældende tanke hverken fri eller tilladt, idet man så bliver forfulgt af myndighederne for at ytre den. Hvis nogen skulle være tvivl om dette triste faktum, så kan de besøge Københavns Byret den 13. juni, hvor undertegnede for 117 gang er tiltalt for at fremsætte en tanke, der ikke er anerkendt af de herskende kredse. Man har indført en paragraf 266b, og med denne paragraf gennemfører det danske demokrati en meningsterror, der ikke står tilbage for meningsterroren i det gamle Sovjetunionen. Paragraffen kan bruges til at anklage folk for enhver ytring, som de fremkommer med om et emne, der ikke passer de herskende, og paragraffen er indrettet således, at der ikke findes objektive kriterier for dens ikrafttræden, og folk dømmes derfor vilkårligt efter paragraffen alene efter skøn af de tjenstvillige dommere. Hvorved adskiller dette sig så fra det gamle Sovjetunionens terroristiske straffelov? Sign. Kaj Vilhelmsen

Kampen mod islam er en kamp for danskheden !

Årgang 3, Nummer 10

Juni 2008

Hør Radio Holger!

Nu kan man høre **Radio Holger Internet** overalt på denne internetadresse: www.radioholger.dk, og der sendes i de almindeligt anvendte og meget praktiske lydformater rm og mp3.

Et forfængeligt håb

Den danske regering forsøger at skjule muhamedanernes had til danskerne. Skønt der nu næsten hver dag fremsættes trusler mod det danske folk fra muhamedanske ledere i Mellemøsten i anledning af de meget omtalte Muhammedtegninger, så lader Udenrigsministeriet som ingenting. Man fører det danske folk bag lyset i det forfængelige håb; hvis man blot tier, så driver det hele nok over! Men det gør det nu ikke, for konflikten mellem danskheden og hele den muhamedanske verden er åbenlys, og opgøret kan ikke undgås på længere sigt, uanset hvor meget "vore" politikere og embedsmænd kryber for muhamedanerne.

Hjælp fra et anti-racistisk center

Kommentar af Kaj Vilhelmsen

Det er meget vigtigt, at vi som danskere også offentligt nægter at være loyale over for et multi-etnisk og multikulturelt Danmark. Danmark er vores land, og vi vil ikke acceptere, at Danmark forvandles af de fremmede. Modstanden mod det multi-etniske og multikulturelle samfund bør være helt bevidst og åbenlys, og vi må offentligt forkaste alt, hvad der bidrager til de fremmedes bestræbelse på at skabe et mellemøstligt Danmark. Vor accept af det nuværende samfundssystem må simpelthen gøres afhængig af danskhedens bevarelse. For vi kan ikke have nogen som helst interesse i fortsættelsen af et samfundssystem, der ikke er dansk, og vi kan ikke have nogen interesse i bevarelsen af en stat, der ikke er dansk. Vor loyalitet gælder følgelig kun den danske nationalstat, og forsøger nogen at nedlægge denne, så må vi modsætte os dette med alle midler. Det skal vi ikke skjule men sige offentligt, så det er helt klart for den herskende klike. Lad os derfor helt åbent slå fast, at vi ikke betragter de fremmede som medborgere eller bare som ligestillede, at vi ikke betragter de fremmedes kultur og religion som ligestillet med danskheden og den protestantiske tro, og at vi ikke betragter Danmarks forvandling til et multi-etnisk og multikulturelt samfund som lovligt, uanset hvor mange folketingsbeslutninger, der forsøger at legitimere dette.

Men skulle man stadig være i tvivl om, hvordan man tilstrækkeligt effektivt viser sin helt bevidste modstand mod indvandringen og islamiseringen af Danmark, så får man nu en god hjælp af det berygtede EUMC-Center i Wien, også kaldet Overvågningscenteret angående Racisme og Xenophobia. Dette center kommer os nu til hjælp, idet man på centeret har opstillet en liste over, hvad man skal gøre, hvis man for alvor vil markere sin modstand mod islams indtrængen i Europa, og det vil vi jo meget gerne. Centeret tilråder følgende:

- 1) Man skal anskue islam som en fast blok, der er statisk og ikke kan ændres. Jo, naturligvis, det gør vi jo allerede.
- 2) Islam skal ses som noget særligt og andet. Ja, sådan kan vi ikke undgå at se det.
- 3) Islam skal ses som underlegent i forhold til

Vesten, barbarisk, irrationelt, primitivt og sexistisk. Ja, naturligvis, ingen tvivl om det.

4) Islam skal ses som voldelig, aggressiv, forbundet med terrorismen og engageret i en strid mellem civilisationerne. Ja, vi er jo helt enige.

5) Islam skal ses som en politisk ideologi. Ja, naturligvis.

6) Islamisk kritik af Vesten anskues som meningsløs. Ja, selvfølgelig.

7) Man skal tale for en diskriminerende praksis i forhold til muslimer og for muslimernes udelukkelse af samfundet. Joe, vi gør da, hvad vi kan.

8) Fjendtlighed mod muslimer skal ses som naturligt og normalt. Ja, selvfølgelig, det er da indlysende.

Ja, der kan man se, vi blev alligevel til sidst enig med det berygtede center i Wien. Helt nye var centerets råd til os vel ikke, men det er da rart at få det hele systematiseret lidt, og centeret har faktisk lovet os, at vi vil blive anset for nazister, fascistere, patrioter eller højreorienterede, hvis vi bare følger centerets gode råd i kampen mod islam. Og det vil vi så fremtidigt bestræbe os på. Jeg havde aldrig forestillet mig, at det berygtede EUMC-center i Wien sådan ville vejlede os i kampen mod islam, men nu har centeret altså opstillet de vigtigste ting til efterfølgelse.

Er par danske aviser omtaler forarget en nazistisk aktivitet på nogle svenske skoler, men mediefolkene har åbenbart glemt noget i deres forargelse. For hvem er det egentligt, der har ført den politiske propaganda ind på skolerne både i Sverige og Danmark? Det er de gamle partier, og disse partier begyndte deres propaganda på skolerne allerede i 1970'erne, hvor de såkaldte orienteringstimer blev et forsøg på at påtvinge de sagesløse skolebørn den tænkemåde, som socialisterne af alle afskygninger stod for. Det var således ikke nazisterne, der begyndte med propagandaen på skolerne, det var såkaldte gode demokrater, der bare lige ville tvinge børnene til at havde samme mening om samfundet som Socialdemokraterne eller Venstresocialisterne.

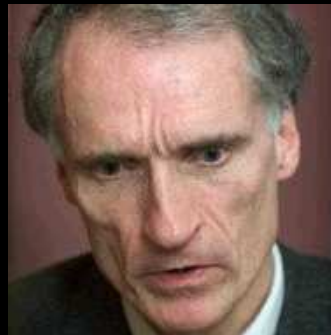
Nyheder

Politikens magi

Dagbladet Politiken har nu iværksat et større propagandafelttog, og her vil man bilde danskerne ind, at de ikke skal tro, hvad de selv kan se. Propaganda-felttoget har fået betegnelsen »Jeg er også dansker«, og ideen er så, at alle mulige mærkelige fremmede, pakistanere, negre, kinesere, indere, tyrkere osv. skal fotograferes iført en hvid T-shirt, hvorpå der løgnagtigt står, jeg er også dansker. Nu håber Politikens chefredaktør, Tøger Seidenfaden, at danskerne vil tro mere på T-shirtens løgnagtige tekst end på deres egne øje, der jo netop vil vise dem, at de pågældende bare er nogle fremmede. Og det er jo desværre det bedste, der kan siges om Tøger Seidenfaden, at han blot er en naiv idiot, hvis vanvittige projekter er helt håbløse, fordi de slet ikke kan klare mødet med virkeligheden. På Politikens hjemmeside skriver en Lasse Hansen fra Hellerup da også følgende i anledning af den nye forrykte kampagne i bladet: »Man kan blive i tvivl om, hvorvidt Politiken er et politisk parti eller en avis - den kampagne er jo ren propaganda - og har meget lidt med journalistik at gøre«. Ja, man forstår Lasse Hansen, for er det virkeligt en opgave for en avis at propagandere for at udbrede løgne i en fremmedpolitisk hensigt? Er det virkeligt journalistik? Og der er jo tale om løgn, når man påstår, at alle mulige fremmede er danskere. Man kunne jo lige så vel påstå, at alle danskere er russere. Det er jo en påstand af denne absurde og latterlige karakter, som Tøger Seidenfaden her forsøger at promovere gennem Politiken. Lige siden brødrene Brandes' tid har dagbladet Politiken været et organ for løgne og propaganda, og det har altså ikke ændret sig med Tøger Seidenfaden i redaktørstolen. Chefredaktør Tøger Seidenfaden er en tåbelig nar, når han tror at kunne forvandle en fremmed til dansker bare ved hjælp af en hvid T-shirt. Det er kun i eventyrbøger, at den slags magi kan fungere og ikke i virkelighedens verden.

Også i England

Også i England har man forsøgt sig med den slags latterlige kampanjer, som Tøger Seidenfaden nu har fundet på, bare for at forsvare det rådne multietniske samfund. Men hvordan er det

Bertel Haarder kan ikke længere finde ud af, om han er dansker og Grundtvigs discipel, eller han bare er en ussel perker-lakaj som så mange andre politikere. Nogle gange taler han for danskheden og andre gange for islam. Bare han dog ville bestemme sig!

nu med dette multietniske og multikulturelle samfund, ja, det viser forholdene i England meget tydeligt. Vi citerer fra medierne angående den store kulturelle smeltedigel London: »På et år er der blevet 54 pct. flere knivmord og 18 pct. flere skuddrab. Fem gange dagligt stikkes eller skydes en teenager fra London. Ofte fører et bandedemedlem kniven eller trykker på aftrækkeren. Volden er geografisk koncentreret om nedslidte områder som Hackney, Brixton og Lewisham i det sydlige og østlige London. Kvartererne har flest sorte indbyggere og mangler hyggelige cafeer, smukke parker og indbyggere med eksamensbevis fra et universitet. Til gengæld er der mange arbejdsløse, narkomaner, nedslidte huse, teenagegraviditeter, graffiti-malerier og alkoholikere. I bydelene er risikoen for at blive udsat for vold 2-3 gange større end i andre London-kvarterer, og risikoen for at blive skudt på er op til 10 gange større. Siger de officielle tal. Reelt er situationen endnu værre. Et af områderne er Brixton i Sydondon. »Husk at dukke dig for kuglerne,« siger folk, når man skal besøge bydelen, der præges af efterkommere fra de tidligere kolonier i Afrika og Caribien.« Ja, her har man så det vidunderlige multietniske og multikulturelle samfund, som mange stræber imod at få overført til Danmark. For det er da herligt at blive beskyttet af negre, ikke sandt? Og dette er jo sandheden om det multikulturelle og multietniske samfund, et stinkende, beskidt og kriminelt kaos, og et sådant samfund skal forhindres, og kan dette ikke ske, så skal det fuldstændigt ødelægges, for folkets skyld.

Nyheder

Søren Pind udtaler sig

Man kan jo undre sig over, hvorfor vi danskere lader os tyrannisere af de fremmede, for er vi ikke stadig langt de fleste i Danmark? Jo, vi er stadig de fleste, men hvorfor lader vi så de fremmede dominere og føre sig frem, som om Danmark var deres land? Fordi vi er omgivet af usle forrædere, intellektuelle, politiske og merkantile forrædere, der ser det som deres opgave at ødelægge danskheden og forvandle Danmark til et ækelt multietnisk og multikulturelt samfund. Det er disse dårlige danskere, der gør det muligt for de fremmede at forvandle Danmark rundt omkring os, simpelthen fordi forræderne sidder på alle de ledende poster i politik, i embedsapparatet, i medierne og erhvervslivet og hjælper de fremmede i deres beskidte forehavende. Vi bliver forrådt af vore egne landsmænd, og i stedet for at straffe forræderne, så lytter vi til dem. Det er helt vanvittigt, og det er selvmorderisk. Men nu er diskussionen om dette forhold endeligt begyndt også i den politiske verden, og æren for dette har venstremanden Søren Pind. Den 18. maj skriver medierne:

»Pind i oprør: Regeringen på katastrofekurs. Danmark er danskernes land. Det er her, den danske kultur er, siger Søren Pind, der raser over, at regeringen kalder Danmark et flerkulturelt land. Søren Pind tager i sit nyhedsbrev - pind.nu - kraftigt afstand fra en undervisningsvejledning fra Undervisningsministeriet, hvor Danmark kaldes et flerkulturelt samfund, og han bakker op om Dansk Folkepartis krav om, at vejledningen trækkes tilbage. Dermed går Søren Pind direkte imod en af regeringens ministre, undervisningsminister Bertel Haarder, der har sagt, at Danmark er et flerkulturelt land. I nyhedsbrevet skriver Søren Pind: - Nej! Danmark er ikke et flerkulturelt land. Danmark er til nød et multietnisk land. Men hvad angår kultur, der er vi - og politisk skal vi ikke understøtte en anden udvikling - et monokulturelt land. Ingen har nogensinde ønsket sig et multi- eller flerkulturelt Danmark - vi ser kun alt for tydeligt resultatet af denne indsats i de engelske storbyer, hvor parallelsamfund lever side om side i stadig stigende modsætning til hinanden. Og han fortsætter: - Det er dybt, dybt bekymrende, at regeringens

ministre kan sige noget andet. Pind mener, at regeringen ved at kalde Danmark et flerkulturelt samfund er på direkte katastrofekurs. Han henviser til udviklingen i København. - Da bystyret bevidst efterstræbte en stipuleret multikulturelt udvikling i byen indtraf det største kulturtab i nyere tid i hovedstaden. Salmerne forsvandt fra skolerne. Svinekødet fra daginstitutionerne. I idræts- og svømmetimerne begyndte al besværet. - Det er en katastrofe, hvis regeringen nu påbegynder den samme udvikling som i København. - Nej, jeg har sagt det før. Danmark er danskernes land. Det er her, den danske kultur er, fastslår Søren Pind.«

Søren Pind har jo helt ret. Ved at formulere det som om, at Danmark allerede er et multietnisk og multikulturelt samfund, så har man også utvetydigt udtrykt intentionen om at skabe dette mareidtsamfund. Men det danske folk er ikke blevet spurgt, om man ønsker at leve i et sådant samfund, det bliver bare indført gennem indvandringen og helt uden om borgerne, og så vil man tvinge borgerne til at leve i dette beskidte kaos. At udsætte det danske folk for dette er en brutal forbrydelse, som burde koste livet, og måske også en dag vil gøre det, men foreløbigt er debatten om denne forbrydelse blevet sat i gang af en enkelt modig venstremand, der siger: »Ingen har nogensinde ønsket sig et multi- eller flerkulturelt Danmark.« Nej, borgerne har ikke ønsket det, men forbryderne i den politiske og økonomiske verden ønsker det, og de forsøger nu at gennemtvinge det med magt imod borgernes ønske. Men hvis borgerne tænker sig godt om, så vil de også forstå, at de ikke behøver at finde sig i politikernes og erhvervsfolkenes overgreb, det er kun et spørgsmål om at modsætte sig udviklingen, så kan udviklingen stoppes. Danmark er ikke nogen mellemøstlig basar, Danmark er danskernes land. Og med sine betragtninger åbner Søren Pind også den helt nødvendige debat om, hvordan vi skal vende den katastrofale udvikling hen imod et multietnisk og multikulturelt samfund, og denne udvikling må og skal vendes, hvis danskheden skal overleve. Vi må simpelthen erkende, at der nu skal udvises en helt anden holdning over for de kosmopolitisk indstillede i Danmark. De skal ikke længere respekteres, de skal bekæmpes, som de fjender at folket, de i realiteten er.

Nyheder

En opfordring

Hvis man nu siger, at det er jo meget godt at opfordre til modstand, men hvordan modarbejder man indførelsen af det multietniske og multikulturelle samfund som almindelige borger, når de ledende ønsker dette kaossamfund, så er vort svar, ved at nægte at anerkende det! Man skal simpelthen nægte at anerkende de fremmede som medborgere, man skal ikke købe ind hos de fremmede, man skal ikke arbejde for de fremmede, man skal ikke arbejde sammen med de fremmede og man skal i det hele taget ikke omgås de fremmede. De fremmede skal have den kolde skulder, og de skal modarbejdes på enhver måde, og hvis stadig flere danske borgere holder sig dette for øje, så vil projektet med det multikulturelle samfund bryde sammen, og så er det også tid at fjerne det multietniske samfund. Man skal i denne forbindelse tænke på, at det danske samfund alene hvilket på borgernes velvilje, da der ikke eksisterer noget magtapparat af større betydning her i landet. De ledende kan således ikke tvinge folket til noget som helst, hvis tilstrækkeligt mange er imod, og det er netop dette, som vi må arbejde hen imod. Lad os derfor sprede opfordringen til modstand mod det multikulturelle og multietniske samfund, og en dag vil vi være nok til at forhindre indførelsen af bastardssamfundet og sende de fremmede hjem.

Tragikomisk begivenhed

At det danske hjemmeværn endnu ikke har besindet sig på sin egentlige opgave, at forsvare landet mod indre fjender, det blev gjort sørgeligt tydeligt ved hjemmeværnets ynkelige optræden i en af de muhamedanske ghettoer. Den 10. maj blev 70 hjemmeværnsfolk på en træningsmarch angrebet og fordrevet med kasteskyts og slag fra Gjellerupparken i Aarhus. Angriberne var nogle af de lokale muhamedanere. To hjemmeværnsoldater blev angrebet fysisk, men slap med lettere skrammer. "Du hører ikke til her. Skrid!", lød det. Og den ansvarlige officer, kaptajn R.S. Johnsen siger til BT at "det her er meldt til politiet. Det kan ikke være meningen, at man ikke kan færdes frit i området. Jeg har det dårligt med at vi skal være udsat for den behandling".« Ja,

man ved jo ikke, om man skal le eller græde over denne ynkelige optræden fra hjemmeværnets side. Hvordan i alverden skal hjemmeværnet dog kunne forsvare borgerne, når hjemmeværnets folk ikke engang kan forsvare sig selv og bliver jaget bort af nogle indvandrerknægte? Og hvorfor i alverden er hjemmeværnsfolkene ikke bevæbnet, når de bevæger sig ind i et område, der reelt er under de fremmedes kontrol? Kaptajnens latterlige snak om at melde det til politiet viser tydeligere end alt andet, at fra Hjemmeværnet skal man ikke vente sig noget forsvar for danskerne. Hvis kaptajnen havde være noget værd, så var han i det mindste bagefter rykket ind i Gellerup med bevæbnede folk og havde pågrebet de pågældende fremmede, men hjemmeværnsfolkene finder sig i at blive pryglet ud af Gellerup. Nej, borgerne må selv bevæbne sig, hvis de vil forsvares mod de fremmede, det er den sørgelige sandhed, for de danske myndigheder er ikke til noget som helst.

”Integration”

De københavnske politikeres fortvivlede forsøg på at gøre negre og asiater til danskere fortsættes i den mest komiske stil. For tre et halvt år siden lancerede man således sprogporten i København, et projekt i Mjølnerparken på Nørrebro som Styrelsen for Bibliotek og Medier også gav penge til, og som siden er blevet overtaget af midler fra Københavns Kommunes Beskæftigelses- og integrationsudvalg. Og som det stolt siges, »her tager man fat lige efter børnene kommer til verden. Her får de en stofbog tegnet af Dina Gellert, og når børnene er omkring to år kommer en lokal bibliotekar forbi sammen med tøjdyrsudgaver af Bamse og Kylling og giver børnene »Kyllings klæd ud bog«. Men de stopper ikke her i Mjølnerparken på Nørrebro. I fireårs fødselsdagsgave får børnene nemlig Halfdan Rasmussens legendariske »ABC« og en CD-udgave af bogen.« Og nu mangler vi så bare lige et bevis på, at en neger eller asiat bliver mere dansk af at kunne Halfdan Rasmussens ABC. Hvorfor skulle man ikke kunne blive en fanatisk muhamedaner og terrorist, selv om man kan sin ABC? Ingen mulige tiltag kan gøre de fremmede mindre fremmede end de allerede er, og det kan man lige så godt indstille sig på.

Nyheder

Truslen fra indvandringen

De kinesiske indvandreres meget aggressive demonstration på Rådhuspladsen har én gang for alle aflivet myten om de gode indvandrere. Sådanne findes ikke, for heller ikke kineserne vil åbenbart anerkende, at det er danskerne, der skal bestemme i Danmark. Så trods kinesernes arbejdssomhed og merkantile succes er de lige så ubehagelige som de andre indvandrere; også kineserne tror, at en gruppe fremmede skal bestemme over danskerne og Danmark. Vi må altså ikke forveksle kinesernes åbenlyse borgerlige succes med en tiltalende karakter, for disse to ting har ikke nødvendigvis noget med hinanden at gøre. I denne forbindelse er det interessant at se de reaktioner, som andre folkeslag er kommet med over for kineserne i tidens løb. Både malajer og indonesere var i begyndelsen glade for den kinesiske indvandring, da kineserne satte gang i erhvervslivet, men det endte med, at kinesere i tusindvis blev slået ihjel i Malaja og i Indonesien. De kinesiske indvandrere havde nemlig haft en så stor merkantil succes, så det pludselig gik op for malajerne og indoneserne, at de var ved at miste kontrollen over deres eget land, og det reagerede de så meget voldsomt på. For der er jo en pris at betale for den kinesiske indvandring, og den pris er, at kineserne gradvist overtager det fremmede lands erhvervsliv og gennem dette erhvervsliv begynder at bestemme over den oprindelige befolkning. Men intet folk kan selvfølgelig tolerere, at fremmede kommer ind i deres land og vil bestemme, og sker dette alligevel, så kommer opgøret. Og skønt kineserne både er flittige og dygtige, så er de altså også forhadte mange steder i verden, netop fordi de er så aktive, at de reelt sætter landenes egne befolkninger skakmat. Hvad der oprindeligt var en virkelig dyd, det bliver til en trussel mod folket, som folket nødvendigvis må reagere imod. Man får heller ikke lov til at kolonisere et fremmed land, bare fordi man er flittig og dygtig, hvilket kineserne ved forskellige lejligheder har måtte sande på den hårde måde. For man må forstå een ting, i forhold til et truet folk gælder ingen lovgivning med racismeparagraffer og ingen menneskerettigheder, der gælder kun overlevelseskampen, og det var ud fra dette, at malajer og indonesere faldt over kineserne og slog mange

ihjel. Det skulle jo nødvendig gå på tilsvarende vis i Europa, men skal det forhindres, så må indvandringen også stoppes, før de europæiske folkeslag føler sig så truet, at de ikke ser anden udvej end det væbnede opgør. Vil politikerne ikke stoppe indvandringen til Europa, så vil der en dag være andre, der vil, men deres metoder vil ikke være politikernes metoder. Det er altså også for indvandrernes egen skyld, at indvandringen bør stoppes nu med politiske metoder, mens der stadig er tid. For vil politikerne ikke stoppe indvandringen, så er der intet, der på lidt længere sigt kan forhindre et brutalt væbnet opgør mellem indvandrere og europæere. Der er måske endnu ti år, men så er løbet nok også kørt.

Afgørelse

Radio og TV-Nævnet traf på sit møde den 15. april 2008 afgørelse om, at afvise en klage fra Den Tyrkiske Ambassade i Danmark over Satellit-TV stationen ROJ TV, da det kurdiske ROJ-TV efter Nævnets vurdering ikke har overtrådt forbuddene i lovgivningen mod udsendelser, der kan skade børn og unges udvikling, og mod udsendelser som tilskynder til had. Den Tyrkiske Ambassade i Danmark havde den 1. november 2007 klaget over, at ROJ TV i sine nyhedsudsendelser den 23. oktober 2007 havde videregivet billeder af 8 tilfangetagne tyrkiske soldater, som blev tilbageholdt af PKK, der er på EU's liste over terrororganisationer. Endvidere klagede Ambassaden over, at ROJ TV i samme udsendelser bragte et interview med en af PKK's militære ledere. Ja, tyrkerne har nu ingen grund til at klage over udsendelser, der tilskynder til had, for var tyrkerne ikke med til at true danskerne på livet under Muhammed-krisen. Jo, det var tyrkerne faktisk, og tyrkerne er således ikke i en position, hvor de kan klage over udsendelser fra andre, der påstås at styrke hadet. I øvrigt er der vel ikke noget galt i at styrke et folkeligt had, der er velbegrundet. Det må tværtimod være en vigtig opgave for medierne at styrke hadet mod folkets fjender, så folket får modstandskraft og styrke. Uden et åndeligt beredskab er intet folk i stand til at overleve i længden, og bliver folket truet er beredskabet af afgørende betydning, og det er vel også bevidstheden om dette, der driver den kurdiske TV-station.

Om islam

Den danske folkekirkes grundlægger Martin Luther sagde om islam, at det var en djævletro, og den danske litteraturs fader Ludvig Holberg kaldte muhamedanernes såkaldte profet Muhammed for en løgner, en bedrager og en religionsforfalsker. Og hvad skal så vi sige om islam og profeten Muhammed? Ja, om islam er der jo at sige, at der naturligvis er tale om hedenskab, uanset om mange danske politikere forsøger at få danskerne til at glemme dette faktum ved at optræden som spyttslikkere for islam. Men hvad er islam da? Det er et faktum, at islam bygger på halvt fordøjede rester af jødernes Tora og de tidlige kristne skrifter tilsat lidt primitiv stammetro, og så kalder man dette kaotiske sammensurium for en religion. Men i vor vestlige forstand er islam slet ikke en religion, og derfor er det også forkert at sidestille islam med kristendommen eller andre religioner. Islam er en erobringsideologi og en ganske bestemt levemåde, der forsøges påtvunget alle mennesker, og netop derfor opvækker islam modstand overalt, hvor islam viser sig. Men da mange er bange for muhamedanerne, så har islam mange medløbere blandt de mange, der naivt tror at kunne frelse sig selv ved at blive spyttslikkere for islam, og disse foragtelige medløbere forsøger desperat at fjerne enhver kritik af islam. Islams medløbere forsøger især med justitsvæsenets hjælp at gøre islam til en hellig og urørlig ting, der ikke kan kritiseres, men dette er jo helt forrykt, for i et vestligt demokrati kan alt kritiseres. Man hyler også op om, at enhver sammenligning mellem islam og nazismen er en fornærmelse, og man har jo ret, for hvorfor fornærme de slagte nazister? Det er ikke fair!

For en moderne betragtning var muhamedanernes profet Muhammed ikke andet end en pædofil, en røver og en morder. Og man skal her lægge mærke til, at denne karakteristik af Muhammed ikke fremkommer på baggrund af noget, som man i Vesten har fundet ud af, men karakteristikken bygger alene på Koranen og den muhamedanske overlevering Hadith. Det er således muhamedanerne selv, der i deres såkaldte hellige skrifter fortæller sådanne ting om profeten Muhammed, at han nødvendigvis i vore dage må karakteriseres som en pædofil, en røver og en morder, simpelthen fordi han havde samleje med en lille pi-

ge, fordi han plyndrede karavanerne og fordi han lod mange mennesker myrde. Og det er altså muhamedanerne selv, der fortæller om Muhammeds forbrydelser, ellers kendte vi intet til dem. I denne forbindelse er det faktisk ret morsomt, at de europæiske justitsmyndigheder i ren og skær angst for muhamedanerne fortvivlet forsøger at kriminalisere netop de oplysninger om profeten Muhammed, som muhamedanernes egne skrifter stolt præsenterer. Hvordan justitsmyndighederne på én gang vil kriminalisere europæeres præsentation af oplysningerne, samtidigt med at de vil beskytte islam og dermed muhamedanernes ret til at citere netop Koranen og Hadith, det skal blive interessant at se, for det er en øvelse i at forbyde og tillade det samme samtidigt. Det er vist mere end selv myndighederne kan klare.

Og vi skal som indvandrermodstandere udnytte justitsmyndighedernes latterlige position. Hvis vi argumenterer ud fra den europæiske og mellemøstlige tradition, så kommer myndighederne til kort med deres vanvittige racismeparagraffer, for kulturelle traditioner kan man ikke forbyde, og man kan heller ikke forbyde at citere fra dem. Og i disse traditioner er der rigeligt med stof til brug for argumentationen. Justitsmyndighederne kan ikke forhindre civilisationernes sammenstød, uanset hvor meget de klynker, men de kan stadig lejlighedsvis dømme folk, der siger sandheden om islam, og justitsmyndighederne kommer derfor i mange lande til at stå som landsforræderiske statslige organer. Der er således nok ingen tvivl om, at det kommende store opgør med de fremmede i Europa også kommer til at omfatte et opgør med de eksisterende justitsmyndigheder. Justitsvæsenets grundlag må således helt ændres.

Det er helt nødvendigt, at modstanderne af indvandringen kommer uden om den terroristiske paragraf 266b i deres informationsvirksomhed. Dette kan kun ske ved at skabe et uofficielt informationsnetværk, der tager alle de nyeste tekniske fremskridt i brug. Kan man komme i kontakt med en stor del af danskerne uden om de officielle kanaler, så er kampen vundet, og det er derfor helt afgørende, at man fremtidigt beskæftiger sig med at udvikle et sådant informationsnetværk. Vi skal som indvandringsmodstandere ikke spørge om lov til at kontakte folket, vi skal ignorere myndighederne og gå direkte til folket med budskabet.

For et dansk Danmark!

Der har nu i længere tid været en større diskussion blandt modstanderne af indvandringen, hvilke fremmede man primært skal rette kritikken imod for at bekæmpe indvandringen. Nogen har endda hævdet, at man kun skal rette kritikken mod indvandringen som begreb og ikke mod indvandrerne, hvilket er et mærkeligt og nærmest mystisk synspunkt, for hvordan i alverden skelner man mellem indvandringen og indvandrerne, når indvandringen jo netop manifesterer sig gennem indvandrerne og ikke på nogen anden måde. Men reelt er hele denne diskussion let at afslutte, for man kan jo ganske roligt sige, at argumentationen selvsagt må rette sig imod alt det udanske ved indvandringen, dvs. indvandrerne selv, indvandrerens kultur, religion og kriminalitet. Der er absolut ingen grund til at begrænse sig i sin argumentation, heller ikke af taktiske årsager, for det eneste betydningsfulde i denne forbindelse er sandheden. Det er sandheden om indvandrerne og indvandringen, som vi skal slå på, for sandheden skal gøre os frie, som det hedder i den gode bog. Hvis sandheden går op for et tilstrækkeligt antal danskere, så vil det nemlig blive muligt ikke alene at stoppe indvandringen men også at hjemsende de indvandrere, der allerede er i landet.

Fra Italien

Den 28. maj meddeles det, at Silvio Berlusconi's regering introducerer en ny sikkerhedspakke, der skal straffe illegal immigration og kriminalitet begået af indvandrere. Italiens regering varsler således en langt hårdere kurs over kriminelle immigranter og indvandrere. Det står klart efter de første møder i regeringen, hvor Berlusconi med fuld opbakning fra samtlige ministre har lanceret en såkaldt "sikkerhedspakke", der skal imødegå italienernes stigende frygt for kriminelle, illegale indvandrere, der med premierministerens ord udgør en "ondskabens hær i Italien". Meningsmålinger viser, at mange italienerne mener, at indvandringen øger kriminaliteten i landet, og at mange er utrygge ved den stigende indvandring fra Afrika og Østeuropa. Sikkerhedspakken indeholder blandt andet et dna-register over kriminelle indvandrere, der fremover også kan forvente hårdere straffe. Regeringen vil også gøre det endnu nemmere at udvise immigranter, deriblandt fra andre EU-lande, hvis de begår kriminalitet, ligesom forældre, der tvinger deres børn til at tigge, skal straffes med fængsel. – Disse tiltag skal sikre italienerne retten til ikke at være bange. En fundamental ret, som staten må kunne garantere sine indbyggere, sagde Silvio Berlusconi om den nye sikkerhedspakke, der blev præsenteret for den italienske presse tidligere på ugen i den syditalienske by Napoli. En stor del af modstanden mod indvandringen i Italien er rettet mod de op imod 150.000 romaer eller sigøjnere, der menes at være i Italien. En meningsmåling viste, at 68 procent af italienerne ønsker alle romaer i Italien udvist. Derfor vil det givetvis også glæde mange italienerne, at regeringen har udpeget en såkaldt sigøjnerkommissær som en del af sikkerhedspakken. Kommissæren ventes at få vide beføjelser til at rydde romalejre samt overvåge og udvise romaer.